

The 9th NATIONAL

CONFERENCE ON TOURISM

งานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9

“New Scenario of Thailand Tourism
จากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย”

Proceedings

14-15

ตุลาคม 2566

หลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ
ร่วมกับ หลักสูตรนวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยว
การบริการและวัฒนธรรมไทยร่วมสมัย

การประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย
(New Scenario of Thailand Tourism)”

งานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2566

“ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย (New Scenario of Thailand Tourism)”

วันที่ 14-15 ตุลาคม พ.ศ.2566 ณ สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (รูปแบบออนไลน์)

หลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวและบริการ หลักสูตรนวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยว การบริการและ

วัฒนธรรมไทยร่วมสมัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และภาควิชาเครือข่าย

หลักการและเหตุผล

ก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโควิด 19 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาสูงถึง 40 ล้านคนต่อปี จากหลากหลายสัญชาติ แต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกันออกไป อาทิ นักท่องเที่ยวชาวจีน ที่มักเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่กับบริษัทนำเที่ยว มีความชื่นชอบการช้อปปิ้งและมียอดซื้อของฝากสูงกว่านักท่องเที่ยวชาติอื่นๆ ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวยุโรปมีความต้องการมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนตากอากาศ เพื่อหลีกเลี่ยงอากาศหนาว ซึ่งชื่นชอบการเดินทางด้วยตัวเอง ซึ่งชื่นชอบการพักผ่อนอยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็นระยะเวลานาน นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และท่องเที่ยวตามค่าคืน เป็นต้น ภาคการท่องเที่ยวไทยหลังจากการเปิดประเทศอาจมีทิศทางกลับมาจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบเดิมหรือแบบใหม่ จากปริมาณและความต้องการสินค้าและบริการของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่อาจเปลี่ยนแปลงไปอีกจากปัจจัยภายนอกที่เข้ามากระทบ ดังนั้น คุณสมบัติ 3 ประการ คือ จับเทรนด์ให้ทัน ปรับตัวให้เร็ว บริหารต้นทุนอย่างเหมาะสม และพร้อมลูกให้ไวจากสถานการณ์ที่ยากลำบาก เป็นสิ่งสำคัญที่จะประคับประคองให้ธุรกิจท่องเที่ยวไทยสามารถฝ่าฟันอุปสรรคในช่วงเปลี่ยนผ่านไปสู่ next normal นี้ไปได้อย่างแข็งแกร่ง สามารถก้าวเข้าสู่ความปกติใหม่ได้อย่างภาคภูมิใจ ไม่ว่าจะเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบใด

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยได้เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรทางการท่องเที่ยวทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้มีกระบวนการทักษะทางการจัดการท่องเที่ยว รวมถึงการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นการยกระดับการศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยทางการท่องเที่ยวและพัฒนาผลงานทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนั้น การพัฒนางานวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการความรู้ผ่านระบบการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เป็นรากฐานที่สำคัญของการนำองค์ความรู้ทางวิชาการไปสู่การประยุกต์ใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติและนานาชาติ นอกเหนือจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ได้มีการดำเนินการเรียนการสอนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวแล้ว ยังได้มีมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนทางด้านการท่องเที่ยวด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต Bangkok University International คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ และคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ทางคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการจัดโครงการประชุมวิชาการทางด้านการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย (New Scenario of Thailand Tourism)” ขึ้น ซึ่งเป็น theme งานที่สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการของประเทศไทยหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้คลี่คลายลงไป และเพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การในการดำเนินงานวิจัยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวมถึงนักวิจัย นักวิชาการและคณาจารย์ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ร่วมนำเสนอผลงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการสู่สาธารณชนและชุมชนวิชาการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้สู่ส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ทางการท่องเที่ยวให้นักศึกษาเพื่อพร้อมต่อกระแสการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นการร่วมมือทางด้านวิชาการระหว่างสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยอันจะนำไปสู่การพัฒนาผลงานด้านวิชาการทางการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไปได้

การประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย (New Scenario of Thailand Tourism)”

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. เพื่อส่งเสริมให้นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ คณาจารย์และนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานวิจัยต่างๆ ได้นำเสนอผลงานวิจัยทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณชนและชุมชนวิชาการ
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ คณาจารย์และนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานวิจัยต่างๆ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกระดับคุณภาพผลงานวิจัยทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ
3. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่สามารถสนับสนุนการจัดการการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรวมถึงฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องในระดับประเทศ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านเศรษฐกิจ: เกิดบรรยากาศและแรงผลักดันแก่ผู้เข้าร่วมโครงการทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชนในการสร้างสรรค์แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืนที่จะนำไปสู่ประโยชน์ของการเกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้อง

ด้านสังคม: เกิดการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องแบบสร้างสรรค์และยั่งยืนในประเทศไทย

ด้านสิ่งแวดล้อม: มีแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืนในประเทศไทย

ด้านอื่นๆ: ทางวิชาการ 1. นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ คณาจารย์และนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานวิจัยต่างๆ ได้นำเสนอผลงานวิจัยทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องสู่สาธารณชนและชุมชนวิชาการ 2. นิสิต/นักศึกษาระดับอุดมศึกษา นักวิชาการ คณาจารย์และนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานวิจัยต่างๆ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกระดับคุณภาพผลงานวิจัยทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ 3. เกิดความร่วมมือทางวิชาการในการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศและมีเครือข่ายนักวิชาการและผู้สนใจด้านการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาประเทศ 4. มีแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้องที่สามารถสนับสนุนการจัดการการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรวมถึงฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับประเทศ

กลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. อาจารย์ นักวิชาการทางการท่องเที่ยวและสาขาที่เกี่ยวข้อง นักวิจัยอิสระ
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นของบทความทางด้านการท่องเที่ยวและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. การตลาดเพื่อการท่องเที่ยว
2. การจัดการแหล่งท่องเที่ยว
3. การจัดการทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว
4. การวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว
5. การจัดการผลกระทบทางการท่องเที่ยว
6. การจัดการท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ
7. การจัดการธุรกิจไมซ์
8. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
9. การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย
(New Scenario of Thailand Tourism)”

10. การจัดการวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
11. การจัดการธุรกิจไม้อุตสาหกรรมบริการ
12. การจัดการโรงแรม
13. การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว
14. การออกแบบผลิตภัณฑ์
15. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
16. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
17. สาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความวิจัยด้านการบริหารธุรกิจ

ภาคีเครือข่ายในการดำเนินโครงการ

1. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 2. Bangkok University International 3. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา 4. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 5. คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ 6. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 7. สมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติไทย

คณะที่ปรึกษาในการดำเนินโครงการ

คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	ประธานที่ปรึกษา
คณบดีวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	กรรมการที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา	กรรมการที่ปรึกษา
คณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา เชียงใหม่	กรรมการที่ปรึกษา
คณบดีคณะการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	กรรมการที่ปรึกษา
คณบดีคณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	กรรมการที่ปรึกษา
นายกสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติไทย	กรรมการที่ปรึกษา

คณะทำงานฝ่ายพิจารณาบทความ

- รองศาสตราจารย์อศวิณ แสงพิกุล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีรบรรต สมนึก
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี จิตต์โกศล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิปปนนท์ นวลละออง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวภัทร ศรีจองแสง
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลินจง โพชารี
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิมิต ชุ่นสัน
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราบุช โสภา
- รองศาสตราจารย์อรไท ครุฑเวโช
- นางสาวพัชรี ธาณี
- นางสาวเข็มจิรา หนองเป็ด
- นางนงทิวา สีหนาม
- นางสาวกัญญ์ชนิ์ ศรีจันทร์
- นางสาวคำพา ยิ่งคง

การประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉากทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย
(New Scenario of Thailand Tourism)”

นายพรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ
นางสาวสาลินี ทิพย์เพ็ง

คณะกรรมการดำเนินโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวภัทร ศรีจองแสง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีรวรรต สมนึก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี จิตต์โกศล
นางสาวเข็มจิรา หนองเป็ด
นางนงทิวา สีหานาม
นางสาวกัญริชณี ศรีจันทร์
นางสาวพัชรี ธานี
นายพรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ
นางสาวคำพา ยิ่งคง
นางสาวนันทสุดา ขาววงษ์
นางสาวกมลวรรณ จันทป
นายชิตชัย เลิศศิริวัฒนวงศ์
นายวิมล แสงวงศ์
นายณัฐพล มารุตะพันธ์
นางสาววรรณิการ์พร กุลบุญญา
นายปรีชาพล ภาภูตานนท์ ณ มหาสารคาม
นายภาคินัย บุญไพโรจน์

ปกและรูปเล่ม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวภัทร ศรีจองแสง
นายศุภชัย บุญเฉลียว

กองบรรณาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต Bangkok University International มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

กำหนดการ

1. ส่งบทความฉบับสมบูรณ์ ภายในวันที่ 20 กันยายน 2566
2. ประกาศผลการพิจารณาบทความที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมนำเสนอบทความในงานประชุมวิชาการ วันที่ 30 กันยายน 2566
3. นำเสนอบทความ วันที่ 14 ตุลาคม 2566 และ Field trip วันที่ 15 ตุลาคม 2566

สถานที่

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้ประสานงานโครงการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวภัทร ศรีจองแสง อาจารย์ประจำหลักสูตรนวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยว การบริการและวัฒนธรรมไทยร่วมสมัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร.086-6665904 อีเมล suwaphat.s@ubu.ac.th/ubutourismconference@gmail.com

การประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 “ฉกทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย
(New Scenario of Thailand Tourism)”

งานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9 ประจำปี 2566
“ฉกทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย (New Scenario of Thailand Tourism)”
วันที่ 14-15 ตุลาคม พ.ศ.2566
ณ สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (รูปแบบออนไลน์)

วันที่ 14 ตุลาคม 2566

เวลา

กิจกรรม

08.30 น. - 08.45 น.

กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมงานประชุม

08.45 น. - 09.00 น.

กล่าวรายงานงานประชุมโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรรัต สมณี กฤษณวัตกรรม
การจัดการการท่องเที่ยว การบริการและวัฒนธรรมไทยร่วมสมัย คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และกล่าวเปิดงานโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฏฐินันท์ แสงศรี
จันทร์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

09.00 น. - 10.00 น.

เสวนาหัวข้อพิเศษ เรื่อง “ฉกทัศน์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของประเทศไทย” โดย
ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเสวนา ประกอบด้วย

(1) คุณกฤษณี ศรีษะทิน กรรมการผู้จัดการ บริษัท Stream Events Asia Ltd. และ
อุปนายกสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติไทยและ

(2) คุณ Panithee Bodhawamik Senior Director of Sales, The Athenee Hotel,
a Luxury Collection Hotel, BKK

10.00 น. - 10.15 น.

พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม

10.15 น. - 12.00 น.

การนำเสนอบทความวิชาการตาม session ช่วงที่ 1 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมวิพากษ์การ
นำเสนอบทความ

12.00 น. - 13.00 น.

รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. - 16.30 น.

การนำเสนอบทความวิชาการตาม session ช่วงที่ 2 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมวิพากษ์การ
นำเสนอบทความ

วันที่ 15 ตุลาคม 2566

- กิจกรรม field trip -

BANGKOK UNIVERSITY
THE CREATIVE UNIVERSITY

สารบัญ

ที่มาและความสำคัญของงานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9

สารบัญ

	หน้าที่
ที่มาและความสำคัญของงานประชุมวิชาการท่องเที่ยวระดับชาติ ครั้งที่ 9	ก
สารบัญ	ข
1. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองกับการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ นำเสนอโดย จุริรัตน์ คิตศิริรัตน์ และชนิษฐา ใจเป็ง	1
2. การประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบคาร์บอนต่ำ กรณีศึกษาชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา นำเสนอโดย นิमित ชื่นสั้น พิมลรัตน์ ราศฎุเขียว สุภัทรา สังข์ทอง ปิยวรรณ คำกลัด กชพร ชื่นจันทร์ และ พัชรทิศา นวลละออง	10
3. Pattaya in Everyday Life with Cultural Change that Has Impact on Tourism นำเสนอโดย Pumin Varavarn Nicha Chavalit และ Rathirat Kheawmesuan	16
4. การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมตามเส้นทางหลบหนีของเจ้าอนุวงศ์จากกองทัพสยาม ค.ศ.1827-1829 นำเสนอโดย สุธิดา ต้นเลิศ และอนันท์ธนา เมธานนท์	32
5. การศึกษาการแปลคำศัพท์สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองเฉิงตู นำเสนอโดย พีรพล วงษาเทศ ประภาพร ศศิประภา และ ณัฐพัชร์ เตชะรุ่งไพศาล	47
6. การพัฒนารายการสิ่งสนับสนุนจากเมืองเจ้าภาพการจัดประชุมนานาชาติสำหรับเชียงใหม่โมเดิร์น นำเสนอโดย ชิตพัทธ์ บุญทาศ กัญญารัตน์ ชุ่มเย็น อีรพล ศุภศรี อนาวิน สุวรรณะ และ สุทธิพงษ์ พิสิฐเสนากุล	55
7. การพัฒนารูปแบบศึกษาดูงานและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลของชุมชนบ้านโป่งไคร้ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอโดย จิรุตติกาล มานะจรรยาพงศ์ ศิริพรรณ บุญลือ และณัฏฐิศา เทือกเถาเปง	71
8. การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านซอฟต์พาวเวอร์ (Soft Power) ของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย วรรัตน์ บุญแฝง กฤษฎา สารพล นที อัมภรัตน์ ปัทมา หาสุข ปิยาพร ทันทาม และสุนิศา ลักชะณา	78
9. การศึกษาการรับรู้ประสิทธิภาพของสื่อประชาสัมพันธ์ต่อแคมเปญ “อุบลราชธานี เมือง 4 แสง” ของผู้พำนักในจังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย อรุณี ศรีโสภา จิรภา โสภณ นีรมล พรหมสุกะ นันทพร สุภินธนาภรณ์ สุจิตรา สีดาวพล สุขานันท์ สีดาวพล และวรินทร์ ทิมพกัน	91
10. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทางเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนเขาไข่น้อย จังหวัดพังงา นำเสนอโดย นิमित ชื่นสั้น สัญญา นิมพิล ยุทธชัย ฮาร์ปิน สิริรินทรา สังข์ทอง สุภัทรา สังข์ทอง สิริรักษ์ ัญญาไพศาล และบงกชรัตน์ เปี่ยมสิริภมล	105
11. แนวทางการพัฒนานวัตกรรมการตลาดดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ ตำบลเมืองคอง อำเภอเสียดาว จังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอโดย พีรยมาศ ศิริชัย และจิรุตติกาล มานะจรรยาพงศ์	116
12. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยวในเมืองกีฬา จังหวัดสงขลา นำเสนอโดย ชาชีวะ หนุดทะเล พรธิดา สุขเหลือ และคินีนาฏ พูลแก้ว	128
13. แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวจากเส้นทางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของพระวอพระตาของเมืองฝาแฝดสองฝั่งโขง นำเสนอโดย สุธิดา ต้นเลิศ	142
14. ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงอาหารของอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย นำเสนอโดย อวรรณ อรุณรัตน์ คักดีสิทธิ์ ช่วยเอียด และมณฑิรา เกียรติถาวรนนท์	159
15. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ความพึงพอใจของแอปพลิเคชัน และความตั้งใจใช้แอปพลิเคชันสำหรับการท่องเที่ยว นำเสนอโดย นิमित ชื่นสั้น สุภัทรา สังข์ทอง และกัญญาพัชร พัฒนโกคินสกุล	171
16. การสร้างอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวด้วยนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์บนฐานทุนทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองของสุวรรณภูมิ (ศรีวิชัย) ผ่านทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม นำเสนอโดย ลิปปนันท์ นวลละออง	186

สารบัญ (ต่อ)

	หน้าที่
17. การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ นำเสนอโดย อิศร์ วัฒนสุนทร และอำพร กันทา	205
18. แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีบ้านสำโรง ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร นำเสนอโดย ธนกร หัสรังษี และเชลชี กายัน ควอค และพรชัย คักดีศิริโสภณ	215
19. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา นำเสนอโดย เนตรอัปสร วรรณทอง พรนัชชา เมืองโคตร และคำพา ยิ่งคง	226
20. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงศรัทธา ในเขตอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร นำเสนอโดย ชนิตา ฟองอ่อน และบุหลัน อุ่นอก และกันยรัชนี ศรีจันทร์	240
21. การศึกษาส่วนประสมทางการตลาดบริการ โรงแรมระดับ 3 ดาว ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี นำเสนอโดย นพณภัสสรณ บุญคำ และณัฐกฤตา พุทธาพาส และเชมจิรา หนองเป็ด	249
22. ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ ร้านอาหารกระทะ นำเสนอโดย พรชิตา ดวงแก้ว และปิยะธิดา คำมุงคุณ และพัชรี ธาณี	261
23. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกใช้บริการ โรงแรมระดับ 3 ดาวในเขตพื้นที่เทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย สุกฤตา สุขแสน ญาณิศา กันยะ นิคาชล รวมพร อรพรรณ สุขเทศ และแก้วมุกดา ยุติธรรม	269
24. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสั่งอาหารผ่านแอปพลิเคชันของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นำเสนอโดย กันยาพัฒนา พจนศิลป์ และจินดารัตน์ สายเคน และนงทิวา สีหานาม	281
25. แนวทางการออกแบบบรรจุภัณฑ์ถั่วลิสงเคลือบของวิสาหกิจชุมชนบ้านสังข์ อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร นำเสนอโดย กุลธิดา เกษมสุข ดาราวดี อกัยโส รัตนาภรณ์ สิงห์เทศ วารุณี กมล สุภาพร สิงตะโคตร กนกพร ศิริทองภากร รฐา จันทวาร และกิตติกวินแดนซ์ วงศ์หมั่น	294
26. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการธุรกิจที่พักแบบแคมป์ปิ้งของนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย ประวรรณ ภาคบุบผา พงษ์เพชร สารพัฒน์ และปวีรรต สมนึก	306
27. แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรบ้านรวมพลัง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย นิชา ทาบุตรดาและนัชชนก ทวีแสง และยุวดี จิตต์โกศล	316
28. แนวทางการพัฒนาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ศูนย์คศึกษา จังหวัดสุรินทร์ นำเสนอโดย ณัฒพงษ์ ปัญญา และนฤมล ช่วยญาติ และคำพา ยิ่งคง	327
29. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในชุมชนบ้านท่าวัดเหนือ จังหวัดสกลนคร นำเสนอโดย ลักขมณ ไตสูงเนิน สุธิมา เกรือดี และกันยรัชนี ศรีจันทร์	336
30. ภูมิทัศน์บริการและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อภูมิทัศน์บริการของร้านใกล้บ้าน นำเสนอโดย อรุณลักษณ์ อุทาลุน และปิ่นมณี สุขเนาวรัตน์ และนงทิวา สีหานาม	349
31. แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี บ้านสำโรง ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร นำเสนอโดย อนุชิต บุญญา และสรริตา เทล็กแหลม และพรชัย คักดีศิริโสภณ	358
32. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเทียนอุบลลอยได้ตลอดเดือน จังหวัดอุบลราชธานีเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นำเสนอโดย รุจิรา สุกุลจันทร์และสรลิดา นามสิงห์ และเชมจิรา หนองเป็ด	367
33. การพัฒนาเครื่องมือการตลาดออนไลน์สำหรับผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มโฮมสเตย์เปิงวัฒนธรรม หมอลำบ้านปลาข้าว อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ นำเสนอโดย ประจวราทิพย์ ลากสารและนันทธิญา โคนลัด และปวีรรต สมนึก	377
34. การศึกษาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในมุมมองของชาวต่างชาติบนแอปพลิเคชัน นำเสนอโดย ภาวิต ทิทยานนท์ และปัญญาพัฒน์ กันละกัสนานท์ และสุภภัทร ศรีจองแสง	388

BANGKOK UNIVERSITY
THE CREATIVE UNIVERSITY

สารบัญ (ต่อ)

	หน้าที่
35. แนวทางพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นำเสนอโดย ชลธิชา ศรีวัฒนาและดาริกา ชาติผา และพัชรี ธาณี	400
36. แนวทางพัฒนาส่วนประสมทางการตลาดของร้านเฮือนกำนันกาแฟ ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย กนิษฐา ประมาปัดและธนาภรณ์ เทพพุทธานุกร และยุวดี จิตต์โกศล	410
37. การเลือกใช้น้ำมันหอมระเหยที่แสดงถึงเอกลักษณ์ภายในห้องพักของโรงแรม UBRU HOTEL มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี นำเสนอโดย พัชรพร จิตจันทร์ ภูสุดา นารี สุกัญญา อนันเอื้อ ญาดา พรมลา วิลาวรรณ คำลี อนุธิดา แก้วนารินทร์ กิตต์กวีณเดชน์ วงศ์หมั่น และพรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ	419
38. การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ กรณีศึกษา แหล่งโบราณคดีดงเมืองเตย บ้านสงเปือย ตำบลสงเปือย อำเภอคำชะอี จังหวัดยโสธร นำเสนอโดย นันทพร เปี่ยมนองและลลิตดา สุวะรัตน์ และสุวภัทร ศรีจiongแสง	430
39. แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของฝากกะละแมโบราณจังหวัดนครพนม กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางโดยรถตู้ นำเสนอโดย นีรมล สัมมัตตะ และยุวดี จิตต์โกศล	441
40. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อคุณภาพการบริการร้านอาหารกึ่งผับข้างลำราง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอโดย ประภาภรณ์ ลังกา พัชรินทร์ พิทักษา และพัชรี ธาณี	452

การประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบคาร์บอนต่ำ กรณีศึกษาชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา
 The Evaluation of community-based tourism activities by low carbon:
 A case of Ban Thap Pla village, Phang-Nga

นิमित ซุ่นสัน พิมลรัตน์ ราดภูเขียว สุภัทธา สังข์ทอง ปิยวรรณ คำกลัด กชพร ชื่นจันทร์ พัชรทิศา นวลละออง
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Nimit Soonsan, Pimonrat Radphukheaw, Suphattra Sangthong, Piyawan Khamklad, Kochaporn
 Chunjan, Patcharatita Nuanlaong

Faculty of Management Science, Phkuet Rajabhat University

Email: nimit.s@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ซึ่งมีวัตถุประสงค์การศึกษาจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา และเพื่อประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวบ้านทับปลา กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวชุมชนบ้านทับปลา และกลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสมาคมท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมจำนวน 32 คน ด้วยเครื่องมือแบบสนทนากลุ่มย่อย แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงพรรณนา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์บ้านทับปลา การเยี่ยมชมลักษณะบ้านชาวมอแกน การล่องเรือแจวชมป่าโกงกาง การหาหอยตามวิถีอาชีพท้องถิ่น และการทำกิจกรรมจักสาน นอกจากนี้ผลการประเมินกิจกรรมพบว่ากิจกรรมชุมชนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน และกิจกรรมชุมชนไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนได้รับการประเมินในระดับมาก ดังนั้นผลการศึกษานี้จึงสามารถนำไปพัฒนาพื้นที่และวางแนวทางกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา ได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว คาร์บอนต่ำ นักท่องเที่ยว

Abstract

Low-carbon tourism is considered as a form of tourism that contributes to sustainable development. The two study objectives are one to develop low-carbon tourism activities of Ban Thap Pla village in Phang Nga province and the other to evaluate low-carbon tourism activities of Ban Thap Pla village in Phang Nga province. The study conducts qualitative research methodology to collect data from Ban Thap Pla Tourism Enterprises, a group of tourists who traveled to Ban Thap Pla Tourism Enterprises, the executives of local administrative organizations and community-based tourism association (N= 32). Focus group interviews were deployed to collect data from them, to analyze descriptive data. The study result indicates that the low-carbon tourism activities consist of 5 activities, there are a Ban Thap Pla Museum visit, Moglen ethnic house visit, taking the Mangrove Paddle Boat Tour, learning for shellfish hunting and screw pine weaving. In addition, the low-carbon evaluation of activities showed that those activities are consistent with the local community lifestyles and has no effect to the environment within the community, there were evaluated at a large extent. Hence, based on the results of this can be applied to the area development and set a better scheme for low-carbon activities for community-based tourism in Ban Thap Pla community.

Keywords: Tourism, Tourism activity, Low carbon, Tourist

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้นเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาหมุนเวียนในระบบการเงินภายในประเทศ และยังส่งผลให้เกิดการจ้างงาน และสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ได้เป็นอย่างมาก รวมทั้งเกิดการลงทุนในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวจากสิ่งปลูกสร้าง (UNWTO, 2016) โดยเฉพาะการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และวัฒนธรรม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ซึ่งการที่จะให้ชุมชนดำเนินการท่องเที่ยวตามหลักการดังกล่าวข้างต้น มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว (ภัณยณี แก้วสง่า และนิชาชล จำนงศรี, 2555) ขณะเดียวกันก็ต้องรณรงค์กับคนในสังคมให้เห็นความแตกต่างของการท่องเที่ยวโดยชุมชนกับการท่องเที่ยวทั่วไป มีการกระตุ้นให้คนในสังคมเห็นความสำคัญและค่านักท่องเที่ยวที่สนใจในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ระหว่างเจ้าของบ้านกับผู้มาเยือน (นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร, 2562) นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจในบทบาทของชุมชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเป็นการกำลังใจหรือสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงานอนุรักษ์ทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม (ธนิษานันท์ สังข์สุวรรณ, 2561)

การท่องเที่ยวโดยชุมชนบางพื้นที่ยังไม่มีศักยภาพมากพอตามที่ชุมชนควรจะเป็น บางพื้นที่ขาดกิจกรรมที่ความสอดคล้องกับชุมชน (อธิป จันทรสุรีย์ และคณะ, 2563) จึงควรมีการพัฒนาในรูปแบบการท่องเที่ยวในลักษณะโครงข่ายภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยไม่คำนึงถึงจุดท่องเที่ยวจุดใดจุดหนึ่ง แต่มุ่งเน้นการพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเส้นทางท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์จากการร่วมมือกันของคนในชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ และประกอบกิจกรรมได้หลากหลาย สามารถสร้างกลุ่มตลาดใหม่ที่มีคุณภาพสร้างความพร้อม และสามารถกระจายรายได้ให้ชุมชนท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ทั้งฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน เพื่อสามารถพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ระดับสากลต่อไปได้ในอนาคต โดยเฉพาะจังหวัดพังงาถือเป็นจังหวัดที่ถือว่ามียุทธศาสตร์ที่มีอัตลักษณ์มากพอที่สามารถเปิดเป็นชุมชนท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น ชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา ที่มีจุดขายของชุมชนทั้งด้านวัฒนธรรม ระบบนิเวศภายในชุมชน และความเป็นเอกลักษณ์ทางกลุ่มชนกลุ่มน้อยชาวเลมอแกน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีไม่มากในประเทศไทย นอกจากนี้ยังสามารถสร้างชุมชนดังกล่าวเป็นชุมชนท่องเที่ยว โดยการวัดระดับศักยภาพชุมชน เพื่อศึกษาข้อดี ข้อด้อย ที่ชุมชนมีและสามารถพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขให้เหมาะสมได้ในอนาคต

การท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) เป็นอีกหนึ่งยุทธศาสตร์และเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนให้เกิดความยั่งยืน (นิคมศม อักษรประดิษฐ์, 2558) ซึ่งช่วยสอดคล้องกับสภาวะการณ์การท่องเที่ยวที่ทำให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มสูงขึ้นทุกปี เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านระบบนิเวศมากมายรวมถึงความแปรปรวนของสภาพอากาศของโลกและภาวะโลกร้อน ส่งผลให้ระบบชั้นบรรยากาศถูกลดทอนประสิทธิภาพลง (สงกรานต์ กลมสุข, 2558) ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา ควรทำให้เป็นชุมชนมีเอกลักษณ์ในด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม นอกเหนือจากนี้ทางชุมชนยังมีบริบทโดยรอบที่เต็มไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าโกงกางและป่าชายเลน ทำให้ตอบโจทยความนิยมของนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน ทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่อาจมีจำนวนมากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวหลากหลายกลุ่มเข้ามาท่องเที่ยวภายในชุมชน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา
- 2.2 เพื่อประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา

3. วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นแรกเป็นการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา โดยมีผู้ให้ข้อมูลของแต่ละขั้นตอนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวบ้านทับปลา จำนวน 12 คน กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวชุมชนบ้านทับปลา จำนวน 10 คน และกลุ่มผู้บริหารองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นและสมาคมท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 10 คน ทั้งนี้เครื่องมือของการวิจัยได้แก่ แบบสนทนากลุ่มย่อย (Focus-group interview form) โดยแต่ละขั้นตอนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2565 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2566 แล้วนำมาการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธ์ (2551) นอกจากนั้นข้อมูลที่น่าวิเคราะห์ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator triangulation) โดยผู้วิจัยที่ลงพื้นที่ภาคสนามมากกว่า 2 คนพบข้อค้นพบที่ได้มาเหมือนกัน ซึ่งแสดงว่าข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้อง ร่วมกับวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิเคราะห์ข้อมูล (Analyst triangulation) โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูลมากกว่า 2 คนพบข้อค้นพบที่ได้มาเหมือนกัน ซึ่งแสดงว่าข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้อง (Cohen & Manion, 1994) ในขั้นตอนที่ต่อมาเป็นการประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงามีกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มวิสาหกิจการท่องเที่ยวบ้านทับปลา กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวชุมชนบ้านทับปลา และกลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสมาคมท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมจำนวน 29 คน โดยรวบรวมข้อมูลเดือนมีนาคม พ.ศ.2566 ทั้งนี้เครื่องมือของการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

4. ผลการวิจัย

4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้สำรวจศักยภาพของพื้นที่ ซึ่งมีความพร้อมในมิติต่าง ๆ เช่น สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เป็นต้น เมื่อได้รวบรวมข้อมูลของกิจกรรมครั้งนี้จึงได้เลือกสิ่งที่น่าสนใจเพื่อพัฒนาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำให้แก่ชุมชน โดยกิจกรรมที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว มีจำนวน 5 กิจกรรม ประกอบด้วย การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์บ้านทับปลา การเยี่ยมชมลักษณะบ้านชาวมอแกน การล่องเรือแจวชมป่าโกงกาง การหาหอยตามวิถีอาชีพท้องถิ่น และการทำกิจกรรมจักสาน

4.2 ผลประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา

จำนวนผู้เข้าร่วมประเมินกิจกรรมมีจำนวน 29 คน แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1 เป็นเพศชายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 และมีเพศหญิงจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 58.62 มีอายุตั้งแต่ 20-25 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 อายุ 26-31 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 อายุ 32-37 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 อายุ 38-43 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 อายุ 44-49 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.24 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 จบการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 ระดับปวช. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ระดับปวส./อนุปริญญา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และผู้ที่ไม่ระบุอายุ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 ส่วนอาชีพประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 อาชีพค้าขาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 อาชีพเกษตรกร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 อาชีพประมง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และผู้ที่ไม่ระบุอาชีพ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.34

ตารางที่ 1 ปีจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ :		
ชาย	12	41.38
หญิง	17	58.62
อายุ :		
20 - 25 ปี	2	6.90
26 - 31 ปี	3	10.34

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
32 - 37 ปี	7	24.14
38 - 43 ปี	8	27.59
44 - 49 ปี	5	17.24
50 ปีขึ้นไป	4	13.79
ระดับการศึกษา :		
มัธยมศึกษา	3	10.34
ปวช.	2	6.90
ปวส. / อนุปริญญา	3	10.34
ปริญญาตรี	10	34.48
สูงกว่าปริญญาตรี	4	13.79
ไม่ระบุ	7	24.14
อาชีพ :		
รับราชการ	3	10.34
ค้าขาย	2	6.90
เกษตรกร	8	27.59
ประมง	3	10.34
อื่นๆ	10	34.48
ไม่ระบุ	3	10.34

ตารางที่ 2 ระดับคะแนนประเมินกิจกรรมการท่องเที่ยว

ประเด็นการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลผล
กิจกรรมชุมชนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน	4.14	1.02	มาก
กิจกรรมชุมชนไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน	3.76	1.73	มาก
สถานที่จัดกิจกรรมมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก	3.34	1.08	ปานกลาง
นักท่องเที่ยวจำนวนมากสามารถร่วมกิจกรรมชุมชนได้	2.97	2.03	ปานกลาง
ชุมชนเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	2.38	1.90	น้อย
กิจกรรมชุมชนสามารถสะท้อนภูมิปัญญาของชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้	2.38	1.98	น้อย
การเดินทางในการทำกิจกรรมสามารถเดินทางสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย	2.24	1.78	น้อย
นักท่องเที่ยวทุกเพศสามารถร่วมกิจกรรมชุมชนได้	2.21	1.87	น้อย
นักท่องเที่ยวทุกช่วงวัยสามารถร่วมกิจกรรมชุมชนได้	2.14	1.56	น้อย
มีผู้ชำนาญดูแลความปลอดภัยตลอดการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว	2.07	2.12	น้อย
รวม	2.76	1.69	ปานกลาง

การประเมินกิจกรรมท่องเที่ยวแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ โดยผู้เข้าร่วมการประเมินมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวในระดับมากจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมชุมชนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน และกิจกรรมชุมชนไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน นอกจากนี้ผลการประเมินระดับปานกลางมีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ สถานที่จัดกิจกรรมมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก และนักท่องเที่ยวจำนวนมากสามารถร่วมกิจกรรม

ชุมชนได้ ส่วนมิติอื่น ๆ จำนวน 6 มิติมีผลการประเมินในระดับน้อย เรียงลำดับได้ดังนี้ ชุมชนเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวทุกคน ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กิจกรรมชุมชนสามารถสะท้อนภูมิปัญญาของชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ การเดินทางในการทำกิจกรรมสามารถเดินทางสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย นักท่องเที่ยวทุกเพศสามารถร่วมกิจกรรมชุมชนได้ นักท่องเที่ยวทุกช่วงวัยสามารถร่วมกิจกรรมชุมชนได้ และมีผู้ชำนาญดูแลความปลอดภัยตลอดการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว

5. อภิปรายผล

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวครั้งนี้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์บ้านทับปลา การเยี่ยมชมลักษณะบ้านชาวมอแกน การล่องเรือแจวชมป่าโกงกาง การหาหอยตามวิถีอาชีพท้องถิ่น และการทำกิจกรรมจักสาน ซึ่งเป็น การพัฒนาบนพื้นฐานของศักยภาพของชุมชนและมีส่วนร่วมทุกฝ่าย สอดคล้องกับแนวคิดของ Richard (2010) ที่อธิบายว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวต้องเป็นกิจกรรมที่เพิ่มทักษะและกระบวนการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อได้รับ ประสบการณ์ดั้งเดิม (Authentic experience) และมีความจริงแท้ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้มากขึ้นด้วย เช่นเดียวกับกูริวัจน์ เดชอ่อม (2556) ที่แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องเกิดการร่วมมือกันทุกฝ่าย การร่วมมือประสานงาน และการมีส่วนร่วมระหว่างกลุ่มจะช่วยสนับสนุนแนวคิดของการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มี ศักยภาพในการจัดกาได้ดี

6. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ได้พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 5 กิจกรรม ได้แก่ การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์บ้านทับปลา การเยี่ยมชมลักษณะบ้านชาวมอแกน การ ล่องเรือแจวชมป่าโกงกาง การหาหอยตามวิถีอาชีพท้องถิ่น และการทำกิจกรรมจักสาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการ ปลอดภัยปริมาณคาร์บอนในระดับต่ำและมีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นด้วย หลังจากนั้นจึงทำการ ประเมินกิจกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำของชุมชนบ้านทับปลา จังหวัดพังงา ซึ่งกิจกรรมชุมชนมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน และกิจกรรมชุมชนไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายใน ชุมชนได้รับการประเมินในระดับมาก ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ชุมชนต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับมุมมองและความ ต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไป

7. บรรณานุกรม

- ธินิกานต์ สังข์สุวรรณ. (2561). กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่เกาะเสม็ด. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12, 356-367.
- นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร. (2562). การพัฒนาศักยภาพกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มชนไทยทรงดำ. *กระแสวิเคราะห์วัฒนธรรม*, 53-64.
- นิคมศม อักษรประดิษฐ์. (2558). กระบวนการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ กรณีศึกษาพื้นที่เกาะหมาก จังหวัดตราด. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- กัณฑ์ แก้วสง่า และ นิศาชล จำนงศรี. (2555). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: ทางเลือกใหม่ของการท่องเที่ยวไทย. *วารสารสุนทรานารี สาขาสังคมศาสตร์*, 6(1), 91-109.
- กูริวัจน์ เดชอ่อม. (2556). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรอบแนวคิดสู่แนวทางการปฏิบัติสำหรับประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 33(2), 331-366.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2551). *การวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.
- สงกรานต์ กลมสุข. (2558). แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม-คาร์บอนต่ำในประเทศไทย. *Christian University of Thailand Journal*, 21(3), 385-397.
- อชิป จันทรสุริย์, สุดสันต์ สุทธิพิศาล และ ขวัญฉัตร ขนอนคราม. (2563). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ บนฐานอัตลักษณ์ความเป็นไทยตลาดไทยยั่งยืนยุคบ้านระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. *ที่ทัศนวัฒนธรรม*, 141-162.
- อชิป จันทรสุริย์. (2561). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นฐานสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จังหวัดชุมพร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Cohen, L, & Manion, L. (1994). *Research method in education*. 4th ed. New York: Routledge.

Richards, G. (2010). Creative Tourism and Cultural Events [On – line]. Available: <http://www.docstoc.com/docs/68264727/Creative-tour-ism-and-cultural-events>

UNWTO. (2016). Annual Report on Asia Tourism Trends – 2016 Edition. Retrieved November 30th, 2021, from <http://asiapacific.unwto.org/publication/unwtogtercannual-report-asia-tourism-trends-2016-edition>.